

Богданка Пресе

Уредиштво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Пресе» за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин.,
полугодишње 120.—, годишње 240
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 22 МАЈА 1943

БРОЈ 78 — ГОД. III

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

АМЕРИЧКИ ПЕЦАЧИ У ЕНГЛЕСКИМ ВОДАМА

СА КОНФЕРЕНЦИЈЕ У ВАШИНГТОНУ

Сједињене Америчке Државе за-
брањиле су, на основу закона о
изнајмљивању и позајмљивању,
извоз удница за пецање.

ЧЕРЧИЛ: — Понизно Вас молим, господине претседниче, ако хоћете да ми кажете, шта ћете с толиким удницама!
РУЗВЕЛТ: — Доста сте ви Енглези пецали, већ 300 година, сада је ред на нас да пецамо!
— А где намеравате!
— Тамо, где смо и започели, у вашим водама!

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Из Њујорка вест је пала - други фронт је само шала

Код Енглеца шкрипи, осећа се врење
Па Черчил Рузвелту прави подворење
Бриге и невоље јако су га стисле
Па у двоје треба нешто да измисле
Ленцали су дуго, пуних десет дана
Блефови и прече душевна им храна
Хтели су команду заједничку стећи
Слажу се ко прави рогови у врећи
Стаљин од њих тражи да други фронт створе
Да се њиме војске мало више боре
Други фронт ће бити и то све на ноте

Њикхови апетити се поклапају.

А данас нам смета што немамо флоте
Кајзера смо нашли, морског баштована
Што читаве флоте вади из ормана
Он је за те ствари прави чудотворац
Само му је мана што није померац
Па његове лађе израшће у башти
Он нам флоту гради — ал' само у машти
До другог фронта и нама је стало
Зато и ти бато попрочекај мало
Нећеш чекат дуго до двеста месеци
То нам обећаше сви јеврејски сваци.

Преглед СТРАНЕ

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

АЛПЦИ ПЕЦАЈУ

НАКЛАПАЊЕ

Амерички часопис «Филаделфи-
је Рекорд» жали се и кука како
мишта не користе многе фабри-
ке, огромна продукција и све о-
но, што се спрема за будућност,
када немачке подморнице затва-
рају све путеве за старе и буду-
ће фронтове.

Требало би да се мање заноси
будућношћу и више да се мисли
на садашњост.

Шта друго може да ради онај
који не може да испуни своје
снове, него да и даље сањари и
блефира.

ЕНГЛЕСКЕ БРИГЕ

Лондонски «Тајмс» доноси го-
вор енглеског министра за Инди-
ју у Доњем Дому, у коме овај
наглашава да је становништво Ин-
дије износило у 1941 години 389
милиона, према 338 милиона у
години 1931.

Из ових цифара министар је
извукао закључак, да прираст ста-
новништва у Индији и Енглеској
није ни у каквој сразмери јер
енглеске жене неће да рађају, по-
што су много заинтересоване да
воде политику.

УСПОМЕНА НА ИМПЕРИЈУ

«Њујорк пост» јавља да у Њу-

јорку треба да се отвори ускоро
енглески музеј.

То ће бити, ваљда, успомена на
империју.

ОТМЕНА ВОЈСКА

Америчка штампа доноси на
првој страни вест да сваки аме-
рички војник у Индији има лич-
ног слугу, који мора да му чисти
ципеле.

Јака војска — за позадину.

УСРЕЋИЛИ ИХ

У Сједињеним америчким др-
жавама ухапшени су неки јевреј-
ски емигранти, који су изврши-
ли преваре у милионским сво-
тама.

Сада знају и Американци ка-
ко изгледају мученици, а Европ-
љани су одавно то осетили на
својој грбачи и морали да се
ратосиљају «изабраних зверки».

У Лондону је недавно прика-
зан, после претходне велике ре-
кламе, један специјалан филм о
господарици мора — енглеској
флоти.

Многи гледаоци остали су ра-
зочарани, јер на филму није
приказана нигде борба ове фло-

те с непријатељским подморни-
цама.

Када је неко наиван као ен-
глеска публика, треба много
времена да прође док се опа-
мети.

ЗАБРАНИО ИМ ДОКТОР

Вашингтон, маја. — Издата је
наредба да се поморци од 16—
65 година регрутују и то принуд-
но. Ова наредба важи за подани-
ке свих малих «савезника» са изу-
зетком Американаца којима је
доктор забрањено возњу по мору.

ЗА ЊИХ НЕМА ЗИМЕ

Јерусалим, маја. — Јеврејска
агенција «Палкор» објављује да је
совјетска влада пустила 50.000 По-
љака из бољшевичке робије и они
су већ стигли у Персију. Од тих
50.000 само су 40.000 јевреји а о-
стало су дољски комунисти. Да-
кле сада Сикорски може да буде
миран. Добио је натраг 40.000
пољских јевреја који ће сада сви
полетети у добровољце — за цр-
ну берзу.

ИРЦИ ВИДЕШЕ ВАЈДУ

Белфаст, маја. — Први су Ирци
из Улстрига видели америчке тру-
пе у Европи и много су се «обра-
довали» јер пијани амерички ба-
шчобозук није никога бреновао па
је јавно насртао на жене и де-
војке. После тога су дошли многи
јевреји који су довели и своје ра-
бинере и у најкатоличкој земљи
на свету ови јевреји су славили

Етишрам

Чим наиђу бриге многе
Иде Черчил тад на ного
Тражи теме спас
Ал' кад неки мали мопи
Тад се Черчил осеколи
И подигне глас.

За ортак ствар је ташка
И зато се Рузвелт чешка
Замршен је чвор
Не помаже увек пара
Зато рачун без крчмара.
Пева тужан хор.

Стаљин хоће мулећине
Па се зато Лондон брине
Осећа свој грех
Не сме ничег да се маши
Већ почиње да се плаши
Да не плати цех!

пасху па је чак у част рабинера
приређен и банкет.
Баш Ирци видеше вајду од о-
вих незваних гостију.

АМЕРИКА БЕЗ ФЛОТЕ

Токио, маја. — У име јапанске
влада изјавно је Хори да њујор-
шкој конференцији присуствује и
адмирал Семервил кога енглеска
штампа назива «командант источ-
но-азиске флоте».

Међутим та се флота састоји
још само из два брода па ен-
глези вероватно рачунају у фло-
ту и све оне бродове које су Ја-
панци потопили у Пацифику.

ТУГАЉИВА ПОЛЕМИКА

Каиро, маја. — Сви еги-
патски листови питају владу
где је злато египатске др-
жавне емисионе банке. Јед-
ан од тих листова тим по-
водом додаје да је злато у
Енглеској па га Египћани ни-
кад неће видети.

Због оваке тугаљиве по-
лемике сви ови листови су
забрањени.

СМУЧИЛО ИМ СЕ

Лондон, маја. — На захтев
једне јеврејске делегације, којој
су се прикључили и кентербер-

ски архиепископ и кардинал
Хинслеј одговорио је министар
унутрашњих дела Марисон, да
се не може примити 2500 јевреј-
ске деце у Енглеску, већ само
250 и то само она која имају
сроднике јер би иначе антисе-
митски покрет још порастао.

Дакле и Енглезима се смучило
«изабрани народ».

И ВУК СИТ И ОВЦЕ НА
БРОЈУ

Лондон, маја. — Штрајк енгле-
ских радника у фабрикама нае-
ружања решен је повољно по
раднике и послодавце. Војска је
превезла на својим камионима
раднике у фабрике, а ови су о-
пет у фабрикама скрстили руке.
И тако је вук сит и овце на
броју. Једино што се точкови фа-
брике не окрећу...

ПОТВРЂЕНО ИМЕ

Вашингтон, маја. — После
испитивања стручне комиси-
је, претставници савеза бро-
доградилшних фабрикана-
та, потврдили су и одобрили
нов назив за бродове, који
излазе из Кајзеровог бро-
доградилшта.

Од сада ће се његови
бродови и службено звати
«Кајзерови сандуци».

Англо-америчка стратегија

— Има ли много могућности за искрцавање у Европи?
— Има, све док постоји и могућност за укрцавање.
— Када будемо опет закључили мир, Мебел, пропутаваћемо
целу империју аутом.

Зерја уста

— Знаш, мама, шта би било најстрашније!
— Шта сине!
— Да дође рода, а тебе нема код куће.

НЕДЕЉА ДО НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 16 мај

У једном друштву једна радознала дама, која никако није дала одмора своме језику, од једном упита једног познатог београдског лекара:

— Море, и ви доктори сте сигурни. Чула сам да се врло често дешава да лечите болесника од запаљења плућа а он умре од тифуса.

Доктор се јако наљути на ово, али с обзиром да је дама у питању, он ипак одговори:

— То није истина. Бар што се мсне тиче. Ја кад узем да лечим некога болесника од тифуса, он мора и да умре од тифуса.

Тек кад се ми сви засмејасмо, доктор виде шта је рекао па се постиди.

ПОНЕДЕЉАК, 17 мај

Остадох некако без дувана. Код келнера не могу да нађем по приступачној цени, па једва чекам да ретнем неког познатог. Ухватим бусију на хошку код „Балкана“ и како ко прође ја га задржим и затражим цигарету, и тако за пола сата скулим седам комада. Од једном се појави мој пријатељ Риста, за кога сам знао да без пуне табакере не излази у варош.

— Здраво, друже“, ослових га ја „Дај ми, бога ти, једну цигарету“.

— Не могу. То шкоди!“
— Море, мени не шкоди!“
— За то се и не бринем, већ шкоди мени“.

УТОРАК, 18 мај

Последњи трамвај, шестица, вози за Ђерам, пуно света ко око. Једна старија дама, притешњена уз клупу, само што није села у крило једном младом човеку који и не поми-

шља да јој уступи место. Најзад, кад смо били код Студентског дома, младић се диже и обрати госпођи:

— Изволите место!
Али му она одговори иронично:

— Хвала лепо, и ја излазим на овој станици“.

СРЕДА, 19 мај

Изађем да се прошетам на Калемегдану скоро сваког дана пред подне. У исто доба ја сретнем сваког дана Тасу пензионера како шпарта најживљим стазама. Ми се обично само поздравимо, али ме данас заголица ова његова тачност у шетању па га упитам:

— Ви, господине Тасо, сваки дан овде?

— Да, увек пред ручак морам да мало прошетам, одговори он.

— Вероватно због апетита?
— Не због тога, већ гледам да ли ћу наћи неког да ме позове на ручак, или бар да ми позајми неку пару да платим ручак у кафани“.

ЧЕТВРТАК, 20 мај

Жали ми се моја комшица Љубица, драмска глумица, која је путовала на неку турнеју у унутрашњост, на гамошњу публику.

— Право су дрво“, вели она „Нико нема појма о уметности. Незнам просто ни зашто иду у гозориште. Замислите, моја колегиница добила је у вароши К. напад жучи зато што је после претставе добила само три букета ружа. Па зар то није страшно?“

— Зар је то мало? — зачудих се ја.

— Па како да није, кад је она поручила и платила пет!

ПЕТАК, 21 мај

„Баш немам среће“, жали ми се Јова, дрварски трговац. „Што год почнем, прати ме бакеуз“.

„Море, ја би се трампио с тобом“, вели му Пера, апотекар. „Онаква кућа, па млада жена...“

„Море, не говорим у материјалном погледу. Ту се не могу да пожалим, већ о оном идеалном“.

„Како то“, пита га Пера.

„Па, ето, од свих мојих планова у детињству остварио ми се само један и то онај из најранијег доба кад ме је мајка чешљала свако јутро пре него пођем у школу“.

„А шта то?“

„Да немам косу!“

СУБОТА, 22 мај

Пуна пијаци зелениша, али опет пиљари врдају са неким артиклима које дају испод руке, а кад није тај случај онда

мора да се чека на ред. Тако се и код једног пиљара окупила гомила жена са зембиљима, а наравно међу њима и неколико људи. Једна згољава матора фрајла, са мрежом за косу, држи банку. Прича о свему и свачему. И то, наравно, све неповољно. Најзад се дочепала мушкараца и поче да сипа ватру на њих. Овакви су, онакви су па своје излагање заврши са констатацијом да се они жене само због пара.

— Е, вала грешите, дијете“, упале јој у реч један чича. „Ја се, вала, с тобом не би оженио ни за какве паре“.

House
БОДЉЕ

РЕКЛА-КАЗАЛА
Ти што лажне вести трубе
Што ко сретство шапат љубе
— Знају вести триста
Ти што шапћу вести тајно
Нека троше «мезе» сјајно
Ко сви после Христа.

ЧИНОВНИЦИМА
Наредба има триста
А плата вам стално иста
Ал' остаје нада
Да ће за вас бити среће
Бар је радно време веће
А исти је рад.

МОНДЕНКИ
Ти привиђаш тужне слике
Већ нестаде косметике
Срце хвата грч
Јер без шминке и кармина
Ниси више дама фина
Баш ти праве врч!

УОБРАЖЕНКУ
Све не вала и све квараш
Увек само себе хвалиш
Као да си стуб
Ал' погледај боље себе
Па ће срци да ти зебе
Што си шупаљ зуб.

Главни уредник: Теодор Докић.
Власник и издавач: «Просветна заједница» а. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа «ЛУЧ», Београд, Краљице Наталије бр. 100.

Мали Перица и тетка
— Колико ти је година, Перице?
— Пет, а теби тека?
— Е, ја неznam годину рођења. Заборавила сам.
— Незнаш годину? Па реци ми имаш сто година.

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ
У великој сад су туги
Ти вечити спортски други
Трне спортски жар
Не помажу више мошти
Од реда их свако вошти
У тиму је квар.

ДОБРЕ РЕЗЕРВЕ
На тркама се најстрашније кладе и то у велике суме ђаци гимназије и друга деца. То радује родитеље — спортисте јер на делу виде да ће имати ко да их достојно замени на једном тако корисном послу.

ПРАВИЛИ СЕФТЕ
Басковци су прошле недеље правили «сефте» и то баш над «Митићем», изгледа да је «Митић» под неким уроком или је пак «БАСК» пошто је напунио четрдесет година, решио да покаже да тек у зрелим годинама хоће да прави каријеру.

ОПЕТ «ПАР ФОРФЕ»
Кинески професионални алрунд — играч Чанг-Каж-Шек, који је у англо-америчкој служби — дао је све своје пролетње мечеве «пар форфе» пошто није изашао на терен.

ПОЉСКИ ЕМИГРАНТИ ЛОНДОН

ПОЉСКИ «доброволци»

— Господо, Стаљин не воли ствари у пола рађене, одите, наше помирење с њим мора бити добровољно.

код нас се наплатно цумбус због тога сто је — нестало пудела и сминке па се све женске пласе да без долфе изађу на улици па је тата молао да иде по валос и глази луз па кад није наса ова моја флишка мама напала га и Тела оци да му ископа па је тата истелао из куце и сад смо Јопет сами јелбо тата ресија да не узима женске јер су све исте. И матоле и младе.

а За мене је узивација, немам ста да блинем за сколу јелбо кад ме тата пита Јеси ли изладио

задатак ја му казем Бијо сам за бласно и кувао кацамак а он зацуту и тако ми нико ниста не може а За сколу це да запне јелбо имам тли двојке а то је довољно да понављам, ладлед ал ста могу када ме плофесол математике мрзи Па ме увек плозове као нисам науција а онај из геоглафије оце да ја знам боље од њега а то блате није плаво и слпски ми иде теско Јелбо сам науција да говорим смоју флајлу само фланцуски посто слпски није моделно и сад он оце да му ја то плицам нека блате уни силотиња којој то тлеба а ми сто смо висн сталез не мола да се муцимо.

друге новости нема посто је умла тетка Наста која је носила облове и све оговарала па сам ја све цуо од ње и оно Писо у новине Зато сад мола да ме извините јелбо цу само да јавим да је госпа Анка спавала код стола инзинела па је неко Казо њеном музу Паонда се наплавила комедија и сад це Дидеду у конзистолију а длуга је Новос да су упецали цика Бозу сто је плодавао сланину и сад је на цист ваздук и има да се издува цео месец.

ако би цуо несто ново ја цу да јавим у петак а ви то напишите у Новине.

вас јовица

На билетарници

— Дајте ми две карте за вечерашњу претставу.

— За „Антонија и Клеопатру“?

— Не, за мене и моју жену.

Историја о шеширу

— Шта је то? Изгледаш тако елегантан. О, имаш нови шешир. Сада тек видим.

— Море, то ти је цела историја. Овај шешир купио сам пре десет година и стално га носио.

Пре седам година дао сам га на генералну оправку. Пре три године префарбао сам га у браон боју. Прошле године дао сам да се стави нова пантљика, и прошле недеље, заменио сам га у

ресторану са овим новим новцијатим.

— Знаш, ко је пронашао женске високе потпетице?

— Ко?

— Једна млада девојка, која је добила пољубац у чело.

ОБРАТНО

Дама: — Па ваљда нисте ви онај велики дечко који је становао у нашем суседству кад сам ја била мала девојчица?

Господин: — Не, госпођо, ја сам онај мали дечко, који је ста-

новао у вашем суседству кад сте ви већ били скоро девојка!

— О —

— Кад је било лето зими? пита надзорник једног ђака.

— Године 1936, кад је наш учитељ био два месеца болестан, одговори весело ђак.

— О —

— Госпођице Љубо, смем ли и ја на вашем небу да будем звезда.

— Смемте, али само комета која се појављује сваке стоте године.

— О —

— Дакле... хоћете ли моћи да ми позавјимте хиљаду динара?

— Хоћу, али кад се вратим с пута.

— А кад путујете?

— Немам појма.

— О —

Дама: — Откуда ви тако добро познајете жене?

Писац: — Из својих драма.

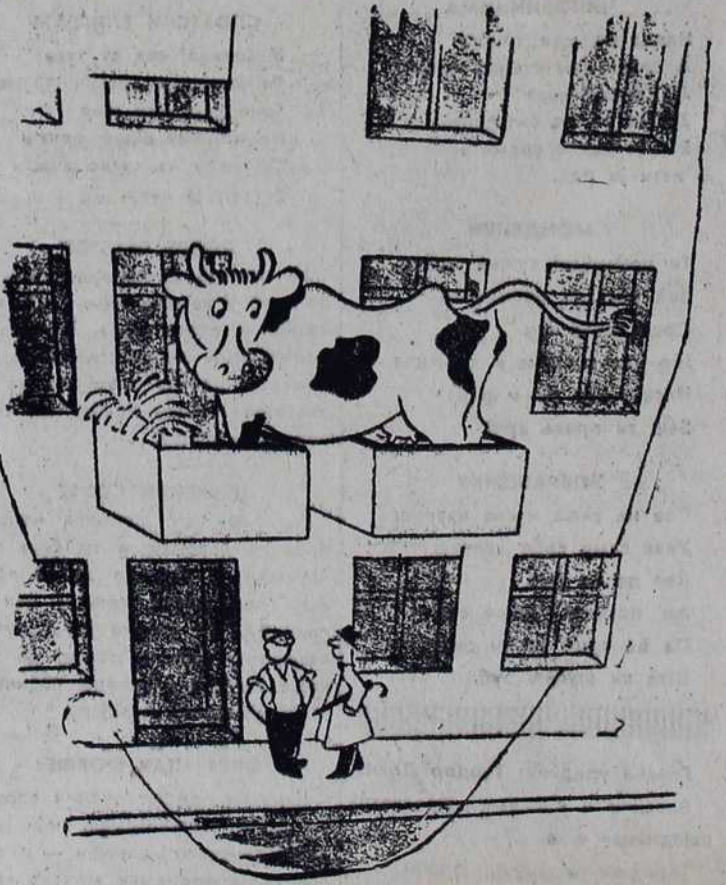
— О —

Он: — Свака девојке има неку привлачну тачку.

Она: — А шта мислите, шта је код мене најпривлачнија?

Он: — Кухиња ваше госпође маме.

ТЕРАЗИСКИ СЕЉАЦИ

— Добро, једног дана ће крава теби да окрене виме, а другог мени...

— „А те си ти драга ташто, знаш колико се радујем, што си се јавила!“

У недоумици

— Драги мој, рече Јанко своје пријатељу, који важи као промућуран човек — хоћу да те нешто питам о мојој жени.

— Питај слободно, нећу ти ништа наплатити.

— Пре неки дан пошаљем ја жену да пита у колико сати иде воз за Ниш. Кад је пошла било је девет часова изјутра, а када се вратила било осам увече.

— Да јој се није десно какав несрећан случај?

— Не! Рекла ми је да је остала код снајдерке да проба хаљину.

Пироћанац и ротква

Један сељак позвао пријатеља на ручак и прво га послужио ротквом.

— Код мене се ротква увек носи на сто на крају ручка, рече гост.

— И код мене, одговори сељак.

Пред олигархом

У Малом Ишћу венчавају се Паја и Соса. Попа пита Пају:

— Желиш ли ти, Пајо, да узмеш Сосу за жену?

— Та и'те, господе, попо! Та шта имате да питате, кад знате колике сам таксе и трошкове платио за то!

Није погодио

Лала седи у кафани, па се жали пријатељима:

— Е, људи, наш попа фуртум не зна ништа! Кад се ја венчавао са мојом, каста, госпојом, он јој једнако каже: „Да родиш сина Манојла“. А моја Соса туп, па родила ћерку Зору.

Воли своју ташту!

— Шта би ви тражили маестро да место два сата дневно сликате моју ташту десет сати!

— Морате ме саслушати, госпођице Милена, не могу себи дозволити да поцелам још један пар ђонова!

Данас и увек, и свагда може човек да настрада, да му се, подметне какво убиство или крађа. И није чудо да има људи који се боје за свој алиби...

Седио сам тако једнога дане у једној малој кафани. Осим мене седио је само још један господин за суседним столом. Наједном тај господин зовне келнера да плати. Пошто је платио извади из џепа једну дебелу књигу и стаде да пита келнера: каде је рођен, како се зове, да ли је жењен. Тачна адреса. И све је то бележио у своју дебелу књигу.

АЛИБИ

Погледа на сат и рече: Сада је тачно 2 сата и 35 минута.

Све сам то посматрао са великим чуђењем. Наобичајни господин је то приматно и пошто је ставио у џеп своју велику књигу окрене се мени и рече:

Ви се чудите, господине. Али ви не знате, господине, колико човек мора бити опрезан и на све мислити. Вас сигурно интересује зашто је то чиним. Али пре него што вам растумачим — молим вас будите добри и дајте ми ваше податке.

Питао ме исто као и келнера, и податке је писао у дебелу књигу. Кад сарши настави се тумачењем:

— Замислите овај случај. Ви седите мирно у овој кафани, пијете каву, пушите цигарету и читате новине. Наједном се отворе врата, улази један господин и с њим две стражара, један остаје код врата а други следи овога господина. Онај господин дођа до вас, метне вам руку на раме и рече: У име закона, ви сте ухапшени. Ваша је кривица доказана. Онда ће вам онај господин, од прилике рећи: Ви сте пре две године четири месеца и 17 дана то јест 1. јуна 1940 у ноћ између 2 и 3 сата убили и опљачкали једну госпођу. Имамо сведоке. Признајте и олакшајте нам посао. Јасно је да се ви нећете сетити где сте се налазили 1 јула 1940 године у ноћи између 2 и 3 сата и шта сте радили, а ми најбољи адвокат вам неће моћи наћи сведоке, који би посведочили да сте били у кафани на сасвим другом крају града. Видите мени се то никада не може догодити. Ја имам, ето, ову књигу, у коју већ три године бележим сваку мину-ту, сваки сат где се и с ким налазим. Ако, на пример, дође к

Бодликава козерија

Мај је месец љубави и разочарења. Цвета најлепше цвеће, а исто тако и највећи пороци. Као чисто мајски продукт могу се узети руже. Ружа је краљица цвећа. Мирисна, дивних боја и дуготрајна. Дуже траје од свих осталих цветова. Али увек уз ружу иде и трн. Али као што ружа не може бити без трња, тако ни лепота и мирис не могу бити без трња, које се обичним грађанским језиком назива глупост и себичност. Зато је мај опасан и за све биљке које најбоље бујају на мајском сунцу, да би у јуну процветале. Друга, исто тако штетна и ружна биљка — али која врло лепо изгледа посматрана из даљине или у излогу — јесте себичност. Она цвате преко целе године, али највише кад је време мутно, пошто јој смета сунчева светлост. Зато је у мају обично нема, али пошто је ове године мај кишан и облачан, ни себичност се не може пожалити. Залива се сваког дана и одлично напредује. Још је једна биљка која расте целе године и најлепше цвета за време других зимских ноћи пошто јој шкоди дан. То је кукавичлук. Ове године, међутим, због невероватно благе зиме и доста сунчаних дана, она је била зимус нешто закржљала, али се под ђурђевском кишом открави и поче да цвета. Данас кукавичлук, себичњаштво, глупост и злоба праве ружама озбиљну

конкуренцију, иако смрде а руже миришу.

Нисам могао да се одупрем искушењу да за ову мајску козерију узмем цвеће и биљке као тему, пошто је све расцветало и озеленело, па је данас најактуелније отићи у слободну природу и уживати. Хоћу утехе ради да споменем да ове штетне биљке неће моћи да угуше руже, јер модерно цвећарство познаје разна помоћна средства којима се сузбијају и истребљују ове биљке штеточине. Само јој даш инјекцију и оне увену исто онако брзо као што су цветале. Једино не ваља што је наше тле погодно за све ове биљке...

Моћ навике

Човек који сваки дан стоји у трамвају

Велики кавалер

— Чико, реци ми, јеси ли ти доста био једном писаца!

— Тата ми каже да си ти раније често правно лепе ствари.

Мали Перница је лажљив

— Дедице, треба ли да уступим место овој дами?

мени какав полицајац, ја имам увек свој алиби, јер знам где сам и с ким био. Ето видите...

У тај час отворе се врата и у кафану уђе један господин за њим два полицајца, од којих је један остао код врата. Онај господин пође равнo до мог суседа, метне му руку на раме и рече:

— У име закона ви сте ухапшени! Ваше је дело доказано! Мој сусед прасне у смех, па се окрене мени и рече:

— Шта велите господине? Шта би урадили, ви, да се то сада вама догодило. Мене брани моја књига.

Онда се окрену оном господину:

— А молим вас, шта сам скриновио?

— Оптуђени сте да сте провалили у кућу банкарка Поповића и однели златнине у вредности од 150 хиљада динара.

— А молим вас каде сам то учинио? — запита мој сусед још увек смејући се.

У октобру прошле године.

— Тако — рече мој сусед и стане да преврће своју дебелу књигу, говорећи сам себи: лажске године, то је дакле било 1942 године. Страна 240 до 321. Месец октобар, страна 285 до 298. Пога дана молим?

26 октобра у 3 сата после подне.

— Дакле 26 октобра. Ево га... Устао у 9 сати, пио кафу у 10, шетао Калемегданом, и успут питао 12 полицајца колико је сати. Од 12 до 1 био на ручку у ресторани »Плава звезда«.

...У пола два сео на трамвај... Аха ту смо... Дакле у три сата...

Мој сусед пробледи, опали сам себи шамер и викне: — Бога ми — истина,

Љубав и несметаност

— Вала Лела, ти баш не водиш рачуна о образу. Забрздила, па то ти је. Знам да ћеш сад да ми причаш како од тога имамо користи, како доноси и приноси ал' брате не мора цео свет да ми се смеје, — тако је почео Влада, зване «Рибизла» разговор са својом лепшом половином. Он је некад био газда човек али га спекулације још давно пре рата натераше на разне сумњиве послове који можда нису кажњиви по законима али свакако не приличе бившем трговцу из главне чаршије.

Његова Лела или Јелкица, како су је звали када је била девојка била је путујућа глумица али се пре десетак година направи неки скандал у једној нашој бањи, било је ту и тровања и претњи и на крају она се нађе са Владом који је држао паланачки биоскоп. И' тако се везаше. Брак је био срећан и они су се лепо слагали све док им се пре годину дана не усели као самац Видоје инжењер, богат човек и велики Дон Жуан.

Видео Влада одмах колико је сати и био спреман да га најурит ал' онај пун пара па тек донесе пар пилица, други пут јагње или прасе а богами је често давао и кирију. Зато је Влада ћутао и — гутао. Али они баш прекардашили. Дође он кући а врата закључана па мора да цопа пред својом рођеном кућом по пола сата. Цео му се комшилик смеје. Зато је он почео овај разговор да би некако натерао Лелу да га јавно не понижавају.

— Море, кој ти даје море Бурђо, — прекиде Лела његову придику. Ко те пита за свет. Гладовали би ми да није Видоја а свет ти не би дао ни парче проје. Зар је мени мило...»

— Па кад ти није мило што радиш! — прекиде је Влада.

— Због тебе, због нас. Човек пун пара а гутман. Напунио нам и подрму и шпаја па живимо ко бубрег у лоју...»

На ове разлоге Влада није имао шта да примети већ само одмахну руком.

Ишло је то све тако док ових дана Видоје не рече Влади да има са њиме нешто да разговара. То му рече у кујни док је Лела била на пијаци.

— Говори рођени шта ти је на души — тепа му Влада.

— Нећу овде. Сада ће да дође Лела — каже Видоје. Него када она дође ти изађи и чекај ме у кафани, ту на ћошку...»

— Море, немој ту, већ на пијаци, тамо је боље вино — вели Влада, али Видоје само одмахну главом.

Чим Лела дође са пијаци и поче да се хвали како је нашла младе грешак, Влада се извуче и оде у кафану па са врата викну: — Пола белог и сифон!

Убрзо дође и Видоје. Намрштио се и само нешто шапуће. Када је дошао до Владе, он само хукну па се сручи на столицу.

— Несрећа! — промрља.

— Шта велиш? — пита Влада коме је пола литра вина знатно поправило расположење.

— Лела те вара! — хукну Видоје.

— Знам — вели Влада равнодушно.

— Како знаш, Бог те убио — па трпиш?

— Па вара ме стобом — каже Влада.

— Када бих ја био у питању не би било ништа страшно — узврда се Видоје него те вара с оног апотекара што носи косу као неку ћубу, као да је голуб превртач...»

— Е то ме се не тиче — вели Влада флегматично. Ја сам ти Лелу дао у позакуп а ти сад гледај шта ћеш...»

— Немој да се измотаваш — прекиде га Видоје него да јој подвикнеш...»

Влада се замисли, па изјави отежући:

— Много ми се допада оно твоје грао одело...»

— Па велико ти је — каже Видоје.

— Море, глај си посла — вели Влада и све испод ока мерка на Видоја.

Најзад се споразумеше и у подне, одмах после ручка Влада поче разговор:

— Овај Лела, колко углова има троугао?

— Немој да се замлаћујеш — одговори Лела нервозно:

— Па зашто, то је баш интересантно питање — умеша се Видоје па намигну Влади.

— Море и ти ниси бољи — љутну се Лела и оде у собу али Влада сачека да се врати, па опет поче:

— Кажу нам колико троугао има углова?

— Па три, будало, сама ти рече каже — одговори Лела набусливо.

— Е, код тебе има четири — насмеја се Видоје.

— Како четири? — зграну се Лела.

— Па, ето: Ти си један угао, Видоје је други, ја сам трећи а Веца апотекар четврти — рече Влада.

— То је безобразлук — прасну Лела. Какве су то шале. И то ми ти кажеш рогањо — избечи се она на Владу.

— Пардон — подругну се Влада, «ја сам овде само адвокат. Видоје неће проширење ремене а то је његово право. Плаћа човек...»

— Ти си циник и покварењак — бризну Лела у плач...»

Видоје је само ћутао а Влада рече:

— Шта смо ја и ти није важно. Ми се добро познајемо али шта ћемо са овим. Човек узео код мене у позакуп собу са газдарицом и коштом и човек поштено плаћа а кад тамо газдарица са два улаза и тако човек трпи штету. Што се мене тиче мени је свиједно, био Видоје или Веца, али то он неће да трпи.

Видоје је само ћутао и Лела одговори кроз плач:

— Није истина само сам ишла код њега за колоњску воду и крем.

— Е, онда је друга ствар — потсмехну се Влада. Сигурно је био крем за ноћ, пошто ти код њега увек идеш увече када затвори апотеку а нама велиш да идеш у биоскоп. А вала и јесте биоскоп...»

Видоје се горко насмеши а Лела се тек подбочи:

— Шта мислите вас двојица? Да ћу ја за љубав јела да се заробим у четири зида и да по цео дан гледам у вас двојицу. Нећу вала па да стем...»

— Стој — прекиде је Видоје. Видим ја колико је сати зато ћу да се склоним па ће опет остати троугао. Нека остану брачна геометрија некрњена а мене ће јевтиније коштати. За оволике паре могао сам да добијем и бољу робу.

Када Лела виде да је ствар озбиљна она подвикну Влади:

— Хајд, чисти се, да се објасним са Видојем...»

И, заиста, она удеси ствар и Видоје оста и даље угао у овоме троуглу ако га Лела и даље не претвара у трапез... А жене су сигурне само на трапезу. Ко не верује нека иде у циркус да види...»

Сваке недеље прича

Све због севапа

Газда Драги је велики кицош и монден. На њему је увек све тип-топ, од ципела до шешира. Иде редовно на трке, игра покера и ремија, члан је управе многих спортских друштава па није чудо што своју жену Цацу виђа само увече када га кући дотера полициски час. Али, пошто је био добар муж и домаћин, а поред тога госпа Цаца је била уверена да је он воли, њихов брак је био идеалан. И, такав би, вероватно, остао до краја да се газда Драги не упознаде у једној партији са госпођицом Бебом, модерном девојком, која је слободно говорила о свима темама, наравно о љубави у првом реду.

Допаде му се висока и једра црнка која је у сезони оригиналних и блажованих плавуша отскрнала својим тамним тенем и дивним телом. А и њој се допаде елегантни и весели трговац који је пре лично на дендија него на манифактуристу.

И док је госпа Цаца седела код куће и слушала Драгове тираде «како сада није време за провод и забаву већ праве домаћице седе код куће», Драги је са Бебом ишао свуда и несметано уживао. Оно јест да су се злобне душе потрудиле да шапну госпа Цаца за ову нову везу али је газда Драги стари лав. Он је за час разуверио своју Цацу, своју слатку гушчицу.

— Остави ти покварен свет — говорио је он. «Пас лаје, ветар носи. То је једна моја лиферанкиња која ми набавља робу па морам око ње циле-миле, ал' и-

ма младог и лепог мужа који може за појас да ме задене...»

И госпа Цаца поверова и у њиховој кући дуго времена се не спомену лела црнка са белом током и роза хаљином. Али Драги од неког времена поче да носи из куће: час шећер, час брашно а већ месо и маст скоро сваки дан.

— Морамо данас помагати сиротињу — говорио је он. Такво је време. Има овамо једна сиротица са двоје деце, муж јој на раду па је сви из чаршије помажемо а сада је на мене ред...»

Покушавала госпа Цаца да га увери да он претерује са својом племенитошћу, али је Драги одмах имао спреман одговор:

«Ја баш хоћу да се покажем пред оним њифтама, којима дрхте руке када поделе банку неком несрећнику...» говорио је Драги шегрт је сваки дан ишао са њиме на пијаци са два зембиља.

Најзад и стрпљива и поверљива Цаца посумња па узе Тошу, шегрта, на лаку ватру али он јуначки издржа. Дупли бакшиш — паре од Бебе и шамари од газде Драгог превагнуше и он као папагај издеклемова оно што му је казао газда:

— Носим код неку дечицу, чак на Пашино Брдо, ал' ми није тешко толико се увек обрадују...»

Виде госпа Цаца да ту има нечега па оде код своје тетке Росе, једне далеке рођаке иначе чувене опајдаре из Палилуле — да јој гледа у шољу.

— Оћу рано, оћу, ако теби нећу коме ћу. Толко сам код твоје јадне маме, покојне Тинке, леба појела. Седи ти, седи, сад ћу ја...»

— Јес је да је тешко без праву кафу ал' ћу да видим и овако... Ју, ју... — поче се ишчуђавати. Еве је једна црвенперка баш уз Драгог. Јес је, врло је тако... Има ту рука раду него ти припази...»

Цаца јој дадео дмах хиљадарку и умоли је да она припази.

— Оћу, рано, оћу, а фала ти и за ово. Да се мало поткрепим. И мало она хиљадарка а мало и радозналост натераше Росу да се претвори у Шерлок Холмса и већ сутра је дошла код Цане.

— Уфањена ствар!.. На легало! У Крунску улицу, лепа кућа на ћоше, други спрат. Беба, оштаплерка. У радњу и не завири тамо је по цео дан. Целу сам иљадарку потрошила док ми Љубица, њена девојка, све не исприча...»

— Тешко мени несрећници — заплака се Цаца «па шта ћу сад?

— Да напудиш кучку и ту будалу вратиш кући — поче да је учи тетка Роса и њих две остадоше дуго у разговору.

Увече када је дошао Драги кући, Цаца му рече:

— Кажу драгичка?

— Драгичка — вели Драги.

— Изгледа да сам у другом стању.

— Та није могуће — обрадова се Драги и поче грлити и љубити своју «добрну женицу» па сутра оде опет код Бебе али и Цаца оде за њим.

Таман се разуварио ко човек и почео да јој прича новости када улете уплашена Љубица и рече: — Газда Драги, ту је Ваша госпођа...»

— Па ваљда јој ниси казала да сам овде? — дрекну Драги уплашен.

— Она зна све! — одговори служавка збуњено а у томе у собу упаде Цаца.

Лако можете себи претставити шта је после било. Скупио се цео комшилик, Беба паде одистински у несвест, Цаца је глумила несвестицу. Важно је ово да је због свога «севапа» газда Драги осуђен да по цео дан слуша пребацивања жене и таште (која је хитно допутовала из унутрашњости) да сам себе осуђује што је «убица» свога нерођеног детета. Седи као покајник, не сме ни да се обуче и обрије и једнако уверава Цацу да ће да се поправи.

А Беба!

Она се већ утешила јер је нашла другог «севабицу».

Хоћеш љуцки

Покојни Стојан Протић био је веома строг и педантан човек који је од својих чиновника тражио крајњу савесност и залагање.

Пре тридесет и више година у Србији није било писаћих машина а богами није било ни канцеларског материјала. Неколико табака зелене концепт хартије, мастило два пера и једна увлака и једна шоља за песак којом су поспаната акта да се мастило упије, то је било све.

У то време био је капетан (средски начелник) у једној удаљеној паланци неки Мита, школован човек али веома нехатан. Једнога дана га изненади депеша из Београда да одмах дође и хитно се јави лично Стојану Протићу. А то није било лако и пријатно ни много већим личностима а камо ли среском капетану. Спакује се он на врат на нос па право код министра. Протић га одмах прими.

— Шта је ово? — упита га министар.

— Мој извештај о хајдуку Милку — одговори начелник куражно, а овомо сав цепти од страха.

— А ово? — запита га Стојан и показа на пуно песка који се залепио за онај акт.

— То је... овај... онај... песак!

— Истреси ово одмах овде кад ниси урадио у канцеларији што ти је била дужност — обречну се Протић на њега а јадан Мита дрхти као прут и једва истресе онај акт.

— А сада хајде натраг у срез и ово да ти буде наук како се акт шаље министру — рече Стојан а Мита сав срећан, као да се понова родио, оде на воз па право у свој срез.

ХАНС МОЗЕР И ЗИМА

У својим млађим годинама, једном је требао Ханс Мозер да напусти у комаду, чији се други чин одигравао у Русији за време дубоке зиме. Пре наступа дошао је „господин директор“ и за кулиса и врштао:

— Јесам ли вам рекао да морате, ако хоћете да ваша игра буде природна, да обучете пелц, замислите само: зима у Русији!

Ханс остаде хладнокрван и одговори немарно:

— Немојте се узрујавати, господине директоре, имам ја поткошуљу и два пара топлих гаћа.

Диоген и мраморни кип

На Акрополу, пред једним мраморним кипом, стајао је једног дана Диоген и молио ледени камен да му подари мало новаца. Други дан је молио исти кип да му да хлеба, трећег дана молио је да му подари одело.

Један Атињанин, који је стално гледао Диогена и чудно се његовим молбама, пришао је најзад мудрацу:

— Како можеш ти, чија је мудрост толико чувена, да будеш тако затуцан и да молиш камени кип да ти удели поклоне кад добро знаш, да ти их не може дати?

Диоген је тада одговорио:

— Све ово радим због тога да ојачам своју неосетљивост која је човеку потребна кад га људи гоне од себе.

Милићевећ и жене

Био сам млад и добру ред човек, који би желео, за ноћ преобразити читав народ и његове ружне навике. Таман сам био прочитао неко ново дело о гајењу деце, када дође време да пођем у ревизију основних школа преноћи код неког попе, коме се пре месец дана, родило дете првенче, па су у кући сви срећни. Како дете заплаче, сви потрче да га љуљају. Гледам ја то па ћу рећи:

— Дете не треба љуљати, јер је штетно!

— Е, мој господине! Одговориће ми, као у име свих, попова ташта. Како то велиш да не треба дете љуљају учити! Па ко га је учио? Нико, валал! Љуљало се оно, још код мајке док је било, пуних девет месеци, па како сад може у један пут да се одвикне?!

Чух ја то, па ми онда паде на памет: а ко зна да ли ова бака нема право? Ко зна да ли њена није мудрија од свих књига које се напамет пишу?... Нека се свет полако развија. И од тога доба ја се не мешам у женске послове. Слава колевци!

СУЈЕВЕРНИ ТЕНОР

Један познати тенор, који је био велики љубимац публике, а уз то много волео друштво, причао је неком своме колеги:

— Недавно сам био позван код неког фабриканта на вечеру. Чим сам ушао у собу, избројао сам, по старој навизи, све госте и запазио да сам ја тринаести!

— Наравно ти си одмах отишао! — приметн колега.

— Не! — одговори сујеверни тенор. — Ја сам једноставно јој за двајцу.

ШАРЕНА СТРАНА

НАША ПОШТА

Божи: Лепо је то што се држиш по страни али ти не ваља што препродајеш ствари и зарађујеш на сиротињи а најгоре је то што је свет сазнао па само губиш време и црпе се претвараш.

Радојица: Вештина је врло корисна ствар, нарочито ако пада пара али ако се окрене наличје и пође ствар низ брдо тешко ћеш се извадити.

Милету: Од како нам ти оде на рад у рукописима је велика оскудица јер нема ко да препише па мука жива. Једва чекамо да се вратиш.

Газда Воји: Шта те се тиче како је другима када је теби добро јер ако ћемо право и поштено нама баш и треба тако наиван расад као што си ти.

Момчилу: Ти си пронашао Америку. Сам не радиш ништа а све оне који раде критикујеш. Како би било да нам у пракси покажеш како би ти радио.

Влади: Врло си вициг ал само за узан круг пошто су ти твоји вицави много сочни. Зато је најбоље да ове твоје шале сам читаш у породичном кругу само не заборави голицаљку да би се слушаоци смејали.

Дикици: Толики труд па опет ништа. Мора да се нешто и ризикује ако се хоће нека зарада. А ти, брате, хоћеш да правиш каријеру без икаквог ризика.

— Хвала вам, ви сте ми спасли живот, ево вам 500 динара. А гле, немам ситно, имам само хиљадарку.

— Не мари ништа, скочите још једном у воду.

— Он: — Госпођице, у вашој близини осећам се тако срећан као, као...

Она: — Како?

Он: — Као онда кад сам се сам први пут обријао!

— Гле, па ти си ћелав!

— А где си ти видео магарца ћелавог!

— Занста, то сад први пут видим.

НАПРЕДУЈЕ

— Како ваша кћи напредује у музици?

— Сјајно, преко сваког очекивања. Пре неки дан концентирала је са својим учитељем. Он је свирао на виолини, а она га је пратила на клавиру. Свирала је дивно и, замислите, читавих пет минута пре свога учитеља завршила је свирање.

ИНТЕРЕСУЈЕ ГА

— Видите ли ону лепу плавшу? Ја сам лудо заљубљен у њу. Шта мислите, да ли бих могао да имам успеха код ње?

— Не знам, господине, али вас молим да ми кажете ако будете имали успеха.

— Зашто, молим лепо?

— Зато што сам је њен муж.

МАЛИ ПЕРИЦА

— Шта ће бити, Перице ако у дарим овде ножем!

— Отићете у затвор.

ПОЗНАЈЕМ ИМ НАРАВ

— Јеси ли запазио да скоре уопште нема жена које пишу криминалне романае?

— Сигурно зато што ниједна жена не би могла до краја да сачува тајну: ко је убица.

ЕРЗАЦ

У зоолошкој башти мали Јоца почиње да досађује:

— Хоћу да јашем на магарцу!

А на то ће жена мужу:

— Узми то дете мало на раме, да се умири.

РАЗУМЕЛА ГА

Научник: — Наука све више одмиче. Данас већ бежичним путем могу да се преносе слике из Америке...

Дами: — А може ли да се пренесе и рам?

Фризерска грозница

— Шта га фризираш, Марко; кад видиш да је ошишан.

— Морам, то ми је пасија!

Познаје га

— Нешто те овај човек гледа. Да те не познаје!

— Мене не, али можда овај капут.

ТЕТКА РОЈКА

Мезимици: Где има «навике» ту има и «одвике». Покушај да се умиваш кишницом, без мазања и дотеривања, бићеш опет лепа и вољена. Ако пак не вредиш не помаже цела дрогерија.

Булки: Немој да се цилиташ већ чувај тога једног јер у мушкој је роби оскудица па ће ускоро и мужеви да се дају на купоне и то један муж на четири удаваче.

Љубици: Место ноћног крема добра је врућа проја којом се обложи цело лице а преко тога стави платнена маска. Проја се ујутру скине и поједе а маска остави на сунце да се суши.

Цици: Чарапе уопште нису у моди, али пошто ви имате маљаве ноге узмите жилет па скините маље а још бољи је пламен од свеће.

Разочараној: За разочарења је врло добар лек ризинус а ако нема тога може да послужи и «мајчино лишће» (матер-блетер). За теже случајеве добро је пешачити два сата дневно.

Славици: Ципеле су најбоље са дрвеним ђоном — холандски «систем» али и обичне дрвене ципеле нису рђаве. Бар сте сигурни да нећете искривити штикле.

Боси (Аранђеловац): Буковачка вода више вреди него сва косметичка сретства. Саме треба уледити да ваша симпатија не пије, пословица вели: Прође Сивац воду не ште срце. А то зависи од вас.

— Па шта ти је сада? Испросила си се, а плачеш!

— Жао ми је да оставим маму!

— Само је ти води, неће са тата љутити!

БРБЉАЊА

— Желиш ли цигарету?

— ??

— Хоћеш ли цигарету? Изволи само.

— Па је не пушим.

— Стога те и нудим. Иначе свакако не бих.

— Саветуј ме, брате драги. Имам једну пријатељицу, која ми се попела на врх главе. Хтео бих на неки начин да је се отресем.

— Зашто? Је ли ти досадила?

— Можеш замислити! Страховито се угојила. Тешка је 150 кило.

— Сто му громова! 150 кило изгледа ми исувише. Хоћеш дакле да је се ослободиш? Знам одлично сретство за мршављење.

Брига мена за њену линију. Хоћу једноставно да је се решим, да ми више не долази пред очи.

— Па да, разумем. Ово сретство је јако ефикасно. Од њега се мршави по кило дневно. Сипај јој тај лек 150 дана узастопце. Видећеш, нестаће потпуно са лица земље, нигде је више неће бити.

Друже драги, незаменљив си. Много си ме задужио. Сад ми је лакнуло. Готово сам се препородио.

— Море, ослони се ти увек само на мене.

Е онда, слушај. На данашњи дан хоћу да ми направим једну лепу фотографију, али брате, да је стварно лепа, јединствена.

Не бери бригу. Стани мало иза оне палате. Ја ћу одаведе да сликам. Ама ниси ме разумео. Ако је одем тамо, а ти останеш да сликаш одаведе, ја нећу испсти на слици.

— Па да, ти си рекао да желиш једну лепу слику.

Господин: — Не дам вам своју ћерку! Просите је а нос вам је модар од пића!

Кандидат: — О, драги господине, он потиче из прошлих времена.

ЖИЖИ БИКИ

в е с т и

ЖЕЉЕ
АМЕРИКАНКЕ

Erik 413

— Купићу ти једну малу парфиме-
рију, Пеци...

— Ах, дарлинг — то је несавреме-
но — ја бих волела један мали, сладак
биро за планове после рата...

УНИВЕРЗАЛНИ КРЕМ

Има н оваквих ташта

— Мама, замисли само, Воја има...
— Прво, нећу ништа да знам, а друго твој
муж је у праву!..

— Да ли је нови масан-крем заиста добар!
— Још како. Испробала сам га, савршен је и за печење кромпира.